

การเสริมสร้างภูมิความรู้ทางบัญชีเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิด
หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขต อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์
Enhancing Accounting Wisdom for Changing Spending Behaviors Based
on the Sufficiency Economy Philosophy of Youth In the Bueng Sam
Phan district Phetchabun Provinc

กำไรทอง อรรถสัต์ย์¹ และสิรินี ว่องวิไลรัตน์²
Kamraitong Attasat and Sirinee Wongwilairat

Received: 11 July 2020; Revised: 22 July 2020; Accepted: 8 August 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภูมิปัญญาทางบัญชี ปัจจัยแวดล้อม และพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนอยู่ในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีอายุระหว่าง 14-19 ปี จำนวน 359 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนในอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนใหญ่มีระดับภูมิปัญญาทางบัญชีในด้านการ รับรู้ความสำคัญของการบัญชี ด้านทักษะปฏิบัติในการจดบันทึก ด้านทักษะการคิดและวิเคราะห์ตามหลักบัญชี และด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดคือ ด้านความพอประมาณ รองลงมาคือ ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความมีเหตุผล ส่วนผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า เยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษา ต่างกัน ช่วงเวลาที่ได้รับเงินต่างกัน และสถานที่พักผ่อนเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา คือ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้กับเยาวชนในการ เสริมสร้างความรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายโดยยึดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำสำคัญ : ภูมิปัญญาทางบัญชี, พฤติกรรมการใช้จ่าย, เยาวชน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

² ผศ.ดร., อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Abstract

This research aims to study the level of accounting Wisdom, environmental factors and the spending behaviors based on sufficient economy of youths in Bueng Sam Phan District, Phetchabun Province categorized by personal information. A questionnaire was used as an instrument to accumulate data from subjects that were 359 youths in Bueng Sam Phan District, Phetchabun Province, within age range of 14-19 years old. The subjects were simply random sampling. Data were analyzed by using percentage, means, standard deviations, t-test and One-way ANOVA.

The result was found that most youths in Phetchabun Province had the level of accounting wisdom in perception of the importance of accounting, the practical skills in taking notes, the accountancy and analysis skills, and the application in daily life were on the middle level as same as the spending behaviors based on sufficient economy was on middle level too. The term with highest mean was modesty. Next, was good immunity and the term with lowest mean was reasonability, respectively. After analyzing and comparing spending behaviors based on sufficient economy of youths and categorized by personal information including gender, age, educational institution, period of receiving expenditure, monthly amount and break location while studying, the researcher found that youths in different educational institutions, receiving different amount of money in different time and different break locations, had different spending behaviors with statistical significance at 0.05. However, the study result could be concluded as suggestions for further development that educational institutions and relevant facilities might arrange as activities that are beneficial to youths for enhancing knowledge on how to adapt spending behaviors by implementing principles of sufficient economy.

Keywords: accounting wisdom, spending behavior, youth

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ” แก่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.2542 ซึ่งมีสาระสำคัญว่า “เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมี ผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบรอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี”(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ในสภาวะการเศรษฐกิจของประเทศปัจจุบันปัญหาเศรษฐกิจมีความไม่แน่นอน เกิดการผันแปร อยู่ตลอดเวลาเป็นไปตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของกระแสเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยอย่างต่อเนื่องดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงได้มีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนหันมายึดแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานให้พสกนิกรนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งได้มีการนำไปปฏิบัติทั้งในระดับ ครัวเรือน ชุมชน และในการบริหารประเทศของรัฐบาล

จากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจครัวเรือนมีภาวะหนี้สินเพิ่มขึ้นดังที่ได้กล่าวมา ทำให้มีความจำเป็นต้องหาเงินเพื่อมาแก้ไขภาวะหนี้สินต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ในระบบ หรือหนี้นอกระบบ โดยเฉพาะการกู้เงินนอกระบบ ถึงแม้จะมีภาวะการณเสียดอกเบี้ยที่สูงถึงร้อยละ 10 ถึง 20 ก็ตาม เพราะ ความจำเป็นเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้เกิดภาวะหนี้สินผูกพันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการดำเนินชีวิต ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าปัญหานี้ ยังคงดำเนินอยู่และลุกลามต่อไป อาจจะทำให้ส่งผลเสียต่อผลการ ปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตประจำวันในอนาคตได้ซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพ และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในเขตอุตสาหกรรมแห่งนี้เพราะประชาชนเหล่านี้ล้วนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการ พัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ดังนั้นผู้วิจัย มีความเห็นสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐที่จะนำ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมาเป็นแนวทางในการช่วยแก้ไขปัญหา และด้วย เหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาภูมิปัญญาทางบัญชีปัจจัยแวดล้อม และพฤติกรรมการใช้ จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็น แนวทางการเสริมสร้างภูมิปัญญาทางบัญชีเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง โดยมุ่งหวังจะปลูกฝังให้เยาวชนเกิดความสำนึกในด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมี ภูมิคุ้มกันที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินชีวิตในอนาคตเกิดความยั่งยืน มั่นคง สมดุลในระยะยาว และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามแบบแผนการดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง

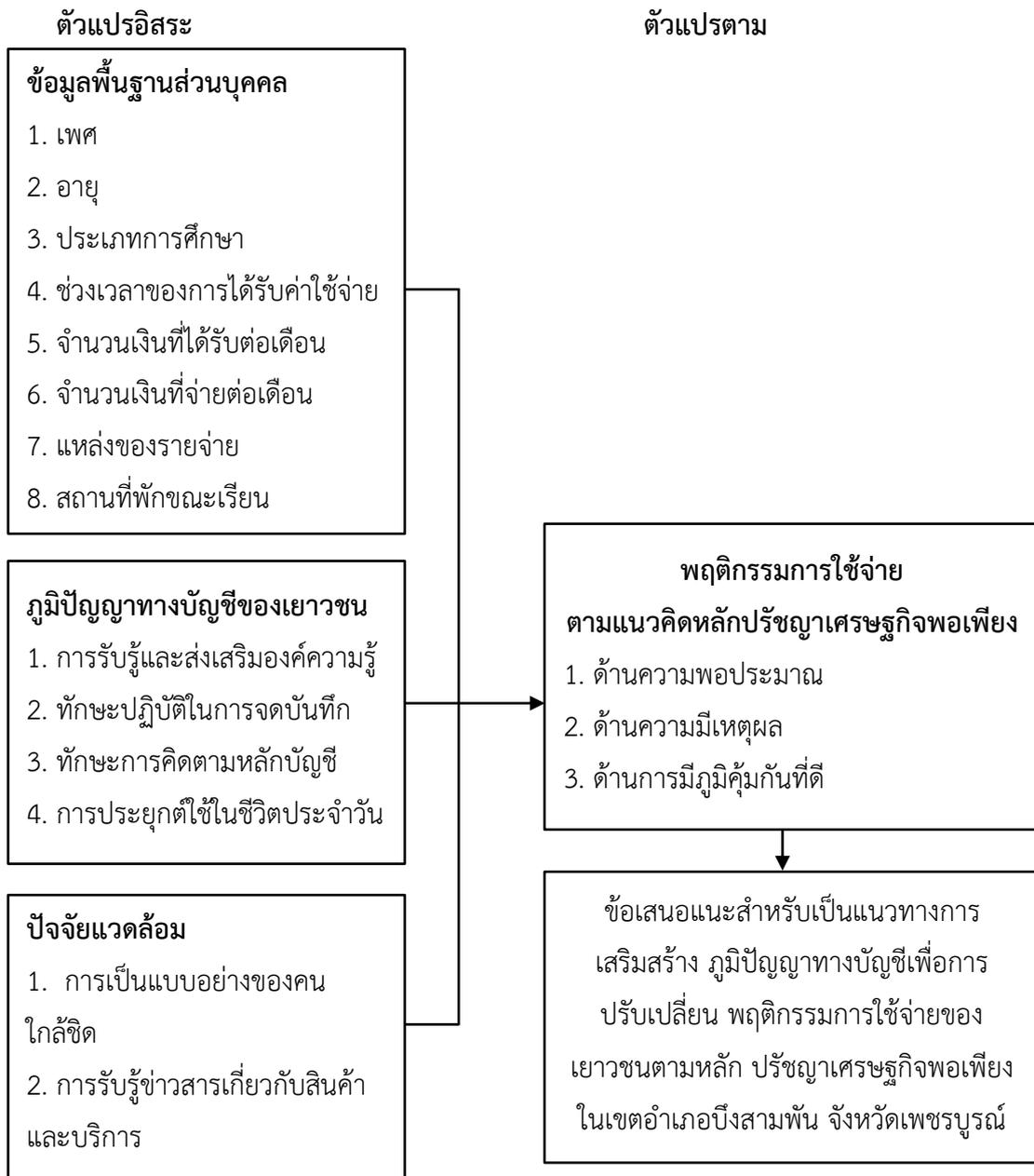
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภูมิปัญญาทางบัญชี ปัจจัยแวดล้อม และพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างภูมิปัญญาทางบัญชีเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์

สมมติฐานการวิจัย

เยาวชนที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับชั้นปี ประเภทการศึกษา ช่วงเวลาของการได้รับค่าใช้จ่าย จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน จำนวนเงินที่จ่ายต่อเดือน แหล่งของรายจ่าย สถานที่พัก ขณะเรียน) ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้จ่ายตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา การเสริมสร้างภูมิปัญญาทางบัญชีเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในเขตอำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนที่เป็นกลุ่มนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่อยู่ในเขต อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 3,410 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนที่เป็นกลุ่มนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่อยู่ในเขต อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 359 คน ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรของ Taro Yamane (พิมพ์ หิรัญกิตติ 2552 : 139) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่างที่จะต้องทำการสุ่ม

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

$$n = \frac{3,410}{1 + 3,410(0.05^2)}$$

$$= 358.005$$

≈ 359 ดังนั้น จะต้องทำการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับภูมิปัญญาทางบัญชี ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของเยาวชน และพฤติกรรมการใช้จ่ายของเยาวชนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล จำแนกดังนี้ เพศ อายุ ระดับชั้นปี ประเภทการศึกษา ช่วงเวลาของการได้รับค่าใช้จ่าย จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน จำนวนเงินที่จ่ายต่อเดือน แหล่ง ของรายจ่าย สถานที่พักขณะเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของเยาวชน แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การเป็นแบบอย่างของคนใกล้ชิด และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 3 ภูมิปัญญาทางบัญชีของเยาวชน แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การรับรู้และส่งเสริมองค์ความรู้ ทักษะปฏิบัติในการจดบันทึก ทักษะการคิดตามหลักการบัญชี และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert Scale)

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการใช้จ่ายตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ลักษณะ ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale)

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูล เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมถึงเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา กรอบแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1974: 302) โดยได้ค่าแอลฟาเท่ากับ 0.864
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโดยการสุ่มตัวอย่าง จากเยาวชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 359 คน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาค้นคว้าจาก ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหนังสือ สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ วิจัย และข้อมูลอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามการวิจัย จะนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติ โดยตัวแปรต่าง ๆ จะถูกนำมาลงรหัสเพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูลให้อยู่ในรูปตัวเลข แล้วนำมา วิเคราะห์เพื่อหาคำตอบตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอ้างอิงในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ ttest และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

ตาราง 1 สรุปทัศนคติของนักศึกษาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทัศนคติของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับทัศนคติ
ด้านความพอประมาณ	3.51	0.64	ปานกลาง
ด้านความมีเหตุผล	3.61	0.53	ปานกลาง
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.47	0.61	ปานกลาง
ภาพรวมทัศนคติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.53	0.52	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่าในภาพรวมทัศนคติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.53) โดยมีทัศนคติด้านความพอประมาณด้านความมีเหตุผลและด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น (ค่าเฉลี่ย 3.51 3.61 และ 3.47ตามลำดับ)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยสรุปแยกเป็นผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไปและผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) สรุปผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสามารถสรุปได้ดังนี้ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย (คิดเป็นร้อยละ 54.93) โดยเมื่อจำแนกตามสาขาที่นักศึกษาสังกัดนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาการบัญชีและยานยนต์ (คิดเป็นร้อยละ 49.67) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 52.92) มีระดับผลการศึกษา 2.51-2.75 เป็นส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 43.18) นักศึกษาส่วนมาก (คิดเป็นร้อยละ 88.02) อาศัยอยู่บ้านกับบิดามารดา โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ (คิดเป็นร้อยละ 45.96) มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรและมีรายได้ในช่วง 10,001-15,000 ต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 41.78) ส่วนตัวนักศึกษาเองได้รับรายได้ต่อเดือน 5,000-8,000 บาทเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 23.68)

2) สรุปผลศึกษาถึงทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ผลการศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1) การรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.33) โดยนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.06) รองลงมานักศึกษามีการซื้อสินค้าเมื่อพิจารณาแล้วว่าสินค้านั้นมีคุณภาพเหมาะสมกับจำนวนเงินที่ต้องจ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.92) ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีน้อยที่สุด ได้แก่ การมีการทำงานพิเศษหรือหารายได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัวและการมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายเพื่อควบคุมการใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 2.44)

2.2) การรับรู้ปัญหาด้านสังคม

ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ทางด้านสังคมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) โดยทุกประเด็นย่อยนักศึกษาล้วนมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางและนักศึกษามีการรับทราบว่าภาวะสังคมในปัจจุบันของไทยรวมทั้งทรายนโยบายของสังคมไทยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมานักศึกษามีก็จริงแผนชีวิตเพื่อความอยู่รอดในสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.58) นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการที่สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับเงินอำนาจและตกต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.54)

2.3) การรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ในภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48) นักศึกษาทราบภาวะแวดล้อมของสังคมและโลกและไม่สุขุมหรือไม่รับประทานสุราและหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดและอบายมุขต่างๆ และคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมและส่วนรวมเป็นที่ตั้งสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.71) รองลงมานักศึกษาซื้อสินค้าต่างๆตามความจำเป็นเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องประดับแบบเรียบๆแต่สามารถใช้ได้นานไม่ต้องซื้อใหม่บ่อยๆและนักศึกษามีการช่วยสอดส่องลดปัญหาอาชญากรรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งความสุขที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.71) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการรับรู้ภาวะสิ่งแวดล้อมของสังคมและโลกพอสมควรซึ่งอาจจะเกิดจากการที่นักศึกษามีการติดตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นรอบๆตัวเพราะเห็นว่ามีผลกระทบโดยตรงต่อตนเองรวมทั้งการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอก (environment) อันส่งผลโดยตรงต่อนักศึกษาเกิดจากการรับรู้ปัญหาต่าง ๆ และผลกระทบที่มีต่อคนบนโลกและเกิดจากการเรียนรู้จากการประชาสัมพันธ์และรณรงค์เพื่อให้ช่วยกันลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

2.4) ทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณ

ในภาพรวมทักษะของนักศึกษาในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.51) โดยประเด็นย่อยต่างๆในด้านความพอประมาณนักศึกษามีทักษะในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาไม่ซื้อสินค้าที่มีราคาสูงเกินไปหากมีความจำเป็นต้องใช้ นักศึกษาจะเลี่ยงไปซื้อสินค้าทดแทนที่มีราคาไม่แพงสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมา นักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นตนเองมีโดยไม่ต้องขวนขวายหาสิ่งอื่นใดมาเติมเต็ม (ค่าเฉลี่ย 3.52) และนักศึกษามีการจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอโดยไม่ต้องขอจากผู้ปกครองเพิ่มต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.47)

2.5) ทักษะของนักศึกษาในด้านความมีเหตุผล

ในภาพรวมทักษะด้านความมีเหตุผลของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.61) โดยนักศึกษาฝึกกรซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 3.69) และเป็นเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดนอกนั้นอยู่ประเด็นปานกลางทั้งสิ้นรองจากการซื้อสินค้าที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดแล้วนักศึกษามีวินัยทางการเงินมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองครอบครัวและสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.60) และนักศึกษามีการซื้อสินค้าที่ใช้ในการศึกษาการใช้จ่ายเงินด้วยความมีเหตุผลไม่ฟุ่มเฟือยและกำรพยายามหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายอย่างมีสติที่ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 3.59 เท่ากัน)

2.6) ทักษะของนักศึกษาในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในภาพรวมทักษะด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีนักศึกษามีระดับของทักษะอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.47) โดยนักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวังและไม่ก่อหนี้และมีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันในระดับสูง นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น นักศึกษาใช้จ่ายด้วยความระมัดระวังและไม่ก่อหนี้สูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมาได้แก่การที่นักศึกษามีความสุขกับภาวะความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันส่วนการหาได้เพิ่มเพื่อช่วยเหลือครอบครัวต่ำที่สุดค่าเฉลี่ย 2.83)

3) สรุปผลศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ได้แก่ สาขาพนักศึกษาสังกัดการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจการรับรู้ปัญหาด้านสังคมและการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมโดยตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้มากที่สุดคือการรับรู้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมรองลงมาคือการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจส่วนการรับรู้ปัญหาด้านสังคมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรของการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยของนักศึกษาได้น้อยที่สุดโดยทั้งสามปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย

นั่นคือหากต้องการให้ทักษะของนักศึกษาต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การแก้ปัญหา ความฟุ่มเฟือยอยู่ในระดับที่ดีจะต้องทำการเพิ่มการรับรู้ของนักศึกษาให้มากขึ้นโดยเฉพาะการรับรู้ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพราะมีความสามารถอธิบายความผันแปรของทักษะของศึกษาต่อการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือยได้มากที่สุดกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือหาก ต้องการให้นักศึกษามีทักษะที่ดีต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความฟุ่มเฟือย ต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบภาวะเศรษฐกิจของสังคมและโลกพยายามปลูกจิตสำนึก และทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งใช้พลังงานและทรัพยากรทุกชนิดเท่าที่จำเป็นอย่างคุ้มค่าและ ประหยัดกระตุ้นให้นักศึกษาดูแลสุขภาพของตนเองพึ่งตนเองมีการช่วยสอดส่องสังคมเพื่อช่วยลด ปัญหาอาชญากรรมปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาใช้ชีวิตด้วยการยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการดำรงชีวิตรวมทั้งติดตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆในด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างสม่ำเสมอและควรเพิ่มการรับรู้ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่นักศึกษาด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงในวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องและ สม่าเสมอเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงหรือมีความรู้ ความเข้าใจเพียงเล็กน้อย
- 2) ควรมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นการบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในวิทยาลัยและให้ บุคลากรทุกระดับรวมทั้งนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุดโดยเป็นการดำเนินกิจกรรมตาม นโยบายของวิทยาลัยและผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมอย่างจริงจัง

- 3) ควรมีการติดตามผลและประเมินผลสารจัดกิจกรรมและนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรใน วิทยาลัยและนักศึกษาเพื่อนำสิ่งที่ได้มาวางแผนในการประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมกระตุ้นต่าง ๆ ใน
- 2) ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรของภาครัฐในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น การบริโภคตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

- กรมการศาสนา. (2552). **คู่มือการดำเนินงานเสริมสร้างศีลธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม
- กฤติพงศ์ บุญรงค์. (2550). **กระบวนการบริหารจัดการ ของผู้บริหารกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านตากแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา**. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- กิติมา ปรีดีดิถก. (2529). **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: อักษรภาพิพัฒนา.
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2560). **ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560-2564)**.
- ชฎิล นิ่มนวล. (2552). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับความภักดีต่อองค์กร**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชุตินา สังทรัพย์. (2559). **พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนสุจริต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา
- นงลักษณ์ วิรัชชัย, และคณะ. (2551). **การวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรมจริยธรรมของคนไทย**. กรุงเทพฯ: ศูนย์การส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม(ศูนย์คุณธรรม).
- นิยม บุญมีทองอยู่. (2556). **การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประเวศ วะสี. (2550). **ระบบการศึกษาที่คุณธรรมนำความรู้**. นนทบุรี: โรงพิมพ์เจริญผล.
- วันวิสาข์ ครองสิน. (2555). **การพัฒนาเครื่องมือประเมินคุณลักษณะซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดยโสธร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศักดิ์ดา แดงเถิน (2555). **การบริหารโรงเรียนโดยใช้หลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูในสำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). **แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนสุจริต**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.